

Tolkningsfråga

Ger rådets direktiv 2004/114/EG ⁽¹⁾ av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete upphov till en bindande rätt att beviljas visum för studier och ett därtill knutet uppehållstillstånd enligt artikel 12 i samma direktiv, när villkoren för inresa och vistelse, det vill säga villkoren i artiklarna 6 och 7, är uppfyllda och det inte finns någon grund för avslag enligt artikel 6.1 d i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 375, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 13 september 2013 — "Traum" mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika" — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Mål C-492/13)

(2013/C 344/83)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad — Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Traum" EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika" — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Tolkningsfrågor

1. Är villkoret för undantag från skatteplikt enligt artikel 138.1 i direktivet uppfyllt och föreligger inte något undantag enligt artikel 139.1 andra stycket i direktivet i ett fall som det förevarande, där det fastställts att uppgiften om att förvärvaren av en vara inte var en "enligt ZDDS registrerad person" infördes i unionens datasystem efter det att leveransen skett, men där klaganden uppger sig ha bevisat att vederbörande iakttog tillräcklig aktsamhet genom att begära upplysningar från detta system, vilket inte dokumenterats? Den sent införda uppgiften om egenskapen av en "enligt ZDDS avregistrerad person" framgår av utskrifter/uppgifter från skattemyndigheterna?
2. Åsidosätts principerna om skatteneutralitet, proportionalitet och skydd för berättigade förväntningar genom en förvaltningspraxis och en rättspraxis som innebär att säljaren (avsändaren enligt fraktavtalet) är skyldig att kontrollera att förvärvarens underskrift är äkta och att utreda frågan om

denna härrör från en person som företräder bolaget — köparen — från en anställd med motsvarande ställning eller från en person med fullmakt?

3. Har bestämmelsen i artikel 138.1 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt direkt effekt i ett fall som det förevarande, och får den nationella domstolen tillämpa den direkt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Talan väckt den 12 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Estland

(Mål C-493/13)

(2013/C 344/84)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun, L. Nicolae och L. Naaber-Kivisoo)

Svarande: Republiken Estland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Estland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ⁽¹⁾ genom att det inte — när det gäller ekonomi- och kommunikationsministeriet — varit möjligt att säkerställa den faktiska organisatoriska åtskillnad mellan regleringsverksamheten och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, och

— förplikta Republiken Estland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att ekonomi- och kommunikationsministeriet omfattas av begreppet *nationell regleringsmyndighet* i artikel 2 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) samt att bestämmelserna i artikel 3 i ramdirektivet är tillämpliga på ministeriet, särskilt bestämmelsen om organisatorisk åtskillnad i artikel 3.2.

Kommissionen anser att ekonomi- och kommunikationsministeriet, förutom sin regleringsverksamhet, även ägnar sig åt sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster. Därmed har någon faktisk organisatorisk åtskillnad inte säkerställts mellan verksamheterna, vilket står i strid med kraven i artikel 3.2 i ramdirektivet.

(¹) EGT L 108, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 16 september 2013 — Agrooikosystemata EPE mot Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Ekonomi- och finansminister), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Minister för landsbygdsutveckling och livsmedelsförsörjning) och Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias) (Regionen Thessalia, regionalt organ i Magnesia)

(Mål C-498/13)

(2013/C 344/85)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agrooikosystemata EPE

Motparter: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Ekonomi- och finansminister), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Minister för landsbygdsutveckling och livsmedelsförsörjning) och Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias) (Regionen Thessalia, regionalt organ i Magnesia)

Tolkningsfråga

Är det nödvändigt att vara jordbrukare för att ha rätt att omfattas av det långsiktiga stödprogrammet för att ta jordbruksmark ur bruk, i enlighet med den ordning som införts genom förordning (EEG) nr 2078/92 (¹) och förordning (EG) nr 746/96 (²) eller är det tillräckligt att stå den ekonomiska risken för det företag vars drift man ansvarar för?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (EGT L 215, s. 85; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 161).

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 746/96 av den 24 april 1996 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 2078/92 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (EGT L 102, s. 19).

Talan väckt den 18 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-502/13)

(2013/C 344/86)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac och C. Soulay)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96–99, 110 och 114 d i mervärdesskattedirektivet (¹), jämförd med bilagorna II och III i detta direktiv och dess genomförandeförordning (²), genom att tillämpa en mervärdesskattesats på 3 procent på digitala böcker (eller elektroniska böcker), och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört en enda grund till stöd för sin talan om ett åsidosättande av mervärdesskattedirektivet genom nationell lagstiftning som föreskriver en mycket reducerad skattesats på 3 procent, från den 1 januari 2012, på tillhandahållanden av elektroniska böcker.

Enligt kommissionen är tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats inte förenlig med lydelsen av artiklarna 96 och 98 i mervärdesskattedirektivet, då en sådan skattesats endast kan tillämpas på de leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som avses i bilaga III i detta direktiv. En reducerad mervärdesskattesats får inte tillämpas på tillhandahållanden av digitala böcker eftersom dessa inte uttryckligen omnämns i nämnda bilaga. Detta bekräftas förövrigt av lydelsen av artikel 98.2 andra stycket, i vilken det uttryckligen anges att de reducerade skattesatserna inte får tillämpas på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, och av mervärdesskattekommitténs antagande av riktlinjer enligt vilka de reducerade mervärdesskattesatserna inte är tillämpliga på tillhandahållanden av digitala böcker.

Enligt kommissionen omfattas den reducerade skattesatsen på 3 procent (vilken är lägre än den minimisats på 5 procent som anges i artikel 99 i mervärdesskattedirektivet) på tillhandahållanden av digitala böcker varken av det undantag som föreskrivs i artikel 110 i mervärdesskattedirektivet eller är förenlig med artikel 114 i samma direktiv.

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

(²) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, s. 1).